

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002 Julkaistu Helsingissä 16 päivänä joulukuuta 2002 N:o 1071—1079

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1071	Laki arvonlisäverolain muuttamisesta	4439
1072	Laki Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolain-säädäntöön annetun lain 18 b §:n muuttamisesta	4442
1073	Laki julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasauksesta annetun lain 1 §:n muuttamisesta	4443
1074	Laki vakuutetun sairausvakuutusmaksun, työnantajan sairausvakuutusmaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun suuruudesta annetun lain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta ..	4444
1075	Laki sairausvakuutuslain muuttamisesta	4445
1076	Laki työsopimuslain 4 luvun 2 §:n muuttamisesta	4449
1077	Laki lasten päivähoidosta annetun lain 11 a §:n muuttamisesta	4450
1078	Laki lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetun lain muuttamisesta	4451
1079	Laki vanhempainpäiväraha-ajalta suoritettavien vuosilomakustannusten korvaamisesta työnanta-jalle annetun lain muuttamisesta	4453

N:o 1071

Laki

arvonlisäverolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/1993) 46 § ja sen edellä oleva väliotsikko, 79 f §:n 3 kohta sekä 94 §:n 1 momentin 2 kohta,

sellaisina kuin ne ovat, 46 §, 79 f §:n 3 kohta ja 94 §:n 1 momentin 2 kohta laissa 1767/1995 sekä 46 §:n edellä oleva väliotsikko laissa 1264/1996,

muutetaan 72 f §:n 2 kohta, 79 c §:n 2 ja 3 kohta, 79 f §:n 5 kohta, 79 g §, 79 j §:n 2 momentti, 85 §:n 1 momentin suomenkielinen johdantokappale sekä 85 a §:n 1 momentin suomenkielinen johdantokappale ja 7 kohta, 115 §:n 2 momentti, 140 §:n 2 ja 3 momentti sekä 162 §:n 4 ja 5 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 72 f §:n 2 kohta, 79 c §:n 2 ja 3 kohta, 79 f §:n 5 kohta, 79 g §, 79 j §:n 2 momentti, 115 §:n 2 momentti sekä 140 §:n 2 ja 3 momentti mainitussa laissa 1767/1995, 85 §:n 1 momentin johdantokappale sekä 85 a §:n 1 momentin johdantokappale ja 7 kohta laissa 1265/1997 ja 162 §:n 4 ja 5 momentti laissa 1486/1994, sekä

lisätään 79 c §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 1767/1995, uusi 4 kohta ja 85 a §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 1265/1997 ja laissa 727/1998, uusi 8 kohta seuraavasti:

72 f §
Tavaran yhteisöhankinnasta ei suoriteta veroa, jos:

2) tavaran myynnistä ei olisi 61 §:n taikka 72 h §:n 1 momentin 1 tai 2 kohdan nojalla suoritettava veroa, jos myynti tapahtuisi Suomessa;

HE 131/2002
VaVM 24/2002
SiVL 9/2002
EV 170/2002

79 c §

Taide-esineillä tarkoitetaan seuraavia tullitariffissa luokiteltuja tavaroita:

2) nimikkeeseen 9703 00 00 kuuluvat veistokset ja niistä tekijän tai hänen oikeudenomistajiensa valvonnassa valmistamat jäljennökset enintään kahdeksan kappaleen määrään;

3) nimikkeeseen 5805 00 00 kuuluvat kuvakudokset ja nimikkeeseen 6304 00 00 kuuluvat seinävaatteet edellyttäen, että ne on tehty käsin taiteilijan alkuperäisluonnosten mukaan, enintään kahdeksana jäljennöksenä työtä kohden;

4) taiteilijan ottamat ja hänen vedostamansa tai hänen valvonnassaan vedostetut signeeratut ja numeroidut valokuvat, joiden määrä on rajoitettu kolmeenkymmeneen riippumatta koosta ja tukimateriaalista.

79 f §

Edellä 79 a §:ssä tarkoitettua menettelyä sovelletaan vain sellaisten tavaroiden myyntiin, jotka verovelvollinen jälleenmyyjä on ostanut Suomessa tai Yhteisössä:

5) 62 §:ssä tarkoitettulla tavalla liiketoiminnan luovuttajalta, jos luovuttaja on ostanut tavarat 1, 2 tai 4 kohdassa tarkoitettulta myyjältä taikka jos luovuttaja ei ole tehnyt itse maahantuomastaan taide-, keräily- tai antiikkiesineistä taikka ostamastaan 79 g §:ssä tarkoitettua taide-esineistä 10 luvussa tarkoitettua vähennystä.

79 g §

Verovelvollinen jälleenmyyjä saa soveltaa 79 a §:ssä tarkoitettua menettelyä myös itse maahantuomiinsa taide-, keräily- ja antiikkiesineisiin taikka sellaisiin ostamiinsa taide-esineisiin, joiden myyntiin tai yhteisöhankintaan on sovellettu 85 a §:n 1 momentin 8 kohdan mukaisesti alennettua verokantaa.

79 j §

Verovelvollisen jälleenmyyjän itse maahantuoman taide-, keräily- tai antiikkiesineen 1 momentissa tarkoitettuna ostohintana pidetään 9 luvussa tarkoitettua veron perustetta lisättynä veron osuudella. Verovelvollisen

jälleenmyyjän suorittaman 79 g §:ssä tarkoitettuna taide-esineen yhteisöhankinnan osalta 1 momentissa tarkoitettuna ostohintana pidetään 73 a §:ssä tarkoitettua veron perustetta lisättynä veron osuudella.

85 §

Seuraavien tavaroiden myynnistä, yhteisöhankinnasta, siirrosta varastointimenettelystä ja maahantuonnista suoritettava vero on 17 prosenttia veron perusteesta:

85 a §

Seuraavien palvelujen myynnistä sekä seuraavien tavaroiden myynnistä, yhteisöhankinnasta, siirrosta varastointimenettelystä ja maahantuonnista suoritettava vero on 8 prosenttia veron perusteesta:

7) kirja;

8) edellä 79 c §:ssä tarkoitettu taide-esine, muun kuin maahantuonnin osalta kuitenkin vain silloin, kun myyjänä on tekijä tai hänen oikeudenomistajansa taikka satunnaisesti muu elinkeinonharjoittaja kuin 79 a §:n 3 momentissa tarkoitettu verovelvollinen jälleenmyyjä.

115 §

Verovelvollinen jälleenmyyjä ei saa vähentää itse maahantuomastaan taide-, keräily- tai antiikkiesineistä taikka ostamastaan taide-esineistä suoritettavaa veroa, jos hän soveltaa tavarat myyntiin 79 a §:ssä tarkoitettua menettelyä.

140 §

Veron perusteeseen 80 §:n 3 momentin tai voittomarginaaliin 79 k §:n 4 momentin nojalla tehtävä lisäys kohdistetaan sille kalenterikuukaudelle, jonka aikana palvelu tai tavara on otettu muuhun käyttöön taikka 79 h §:ssä tarkoitettua tavarasta on veloitettu ostajaa.

Jos verovelvollinen jälleenmyyjä soveltaa lain yleisiä säännöksiä itse maahantuomansa taide-, keräily- tai antiikkiesineen myyntiin

taikka sellaisen ostamansa taide-esineen myyntiin, jonka myyntiin tai yhteisöhankintaan on sovellettu 85 a §:n 1 momentin 8 kohdan mukaisesti alennettua verokantaa, hankintaan sisältyvä vero vähennetään siltä kalenterikuukaudelta, jolle tavarahan myynnistä suoritettava vero kohdistetaan.

162 §

Alkutuotantoa harjoittavan luonnollisen henkilön, kuolinpesän tai yhtymän sekä 79 c §:ssä tarkoitetun taide-esineen tekijän, joka ei harjoita muuta arvonlisäverollista toimintaa, verokausi on kuitenkin kalenterivuosi. Veroilmoitus kalenterivuodelta on annettava kalenterivuotta seuraavan helmikuun loppuun mennessä.

Sen estämättä, mitä 4 momentissa säädetään, on siinä tarkoitettulla alkutuotannon harjoittajalla ja taide-esineen tekijällä oikeus hakemuksesta siirtyä 3 momentin mukaiseen kuukausittaiseen ilmoittamismenettelyyn.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Lakia sovelletaan, jollei jäljempänä toisin säädetä, kun myyty tavara on toimitettu tai palvelu on suoritettu, yhteisöhankinta on tehty, maahantuotu tavara on luovutettu tullivalvonnasta taikka tavara on otettu omaan käyttöön lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Palvelun tai tavarahan myynnistä, josta ei ennen tämän lain voimaantuloa suoriteta veroa, ei ole suoritettava veroa siltä osin kuin siitä on kertynyt vastiketta ennen lain voimaantuloa.

Marginaaliverotusta koskevia säännöksiä sovelletaan niihin taide-esineisiin, jotka on toimitettu tai luovutettu tullivalvonnasta verovelvolliselle jälleenmyyjälle lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1072

Laki

Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain 18 b §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1266/1996) 18 b §:n 1 momentin johdantokappale ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1113/1999, seuraavasti:

18 b §
Arvonlisäverolain 79 d ja 79 e §:ssä tarkoitettujen keräily- ja antiikkiesineiden maahantuonnista suoritettava vero on 8 prosenttia veron perusteesta, kun:

— — — — —
Mitä 18 a §:ssä säädetään, ei sovelleta arvonlisäverolain 79 c—79 e §:ssä tarkoitet-

tujen taide-, keräily- ja antiikkiesineiden maahantuontiin.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Lakia sovelletaan niihin tavaroihin, jotka on luovutettu tullivalvonnasta lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1073

L a k i

julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasauksesta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasauksesta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1137/1996) 1 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 549/2000, sekä *lisätään* 1 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1119/1997 ja 1099/1999 sekä mainitussa laissa 549/2000, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 ja 3 momentti siirtyvät 3 ja 4 momentiksi, seuraavasti:

1 §

Kauppa- ja teollisuusministeriöllä on oikeus määräämillään ehdoilla antaa julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasausyhtiölle, jäljempänä korontasausyhtiö, sitoumuksia siitä, että korontasausyhtiö voi tehdä luotto- ja rahoituslaitosten kanssa julkisesti tuettuja vienti- ja alusluottoja koskevia korontasaus sopimuksia vuosina 1997—2005 enintään 5 000 miljoonan euron pääomavaroista.

Korontasaus toiminnassa otetaan huomioon julkisesti tuettuja vienti- ja alusluottoja koskevat Suomea sitovat kansainväliset säännökset ja määräykset sekä kansainväliset kilpailutekijät sekä hankkeen ympäristövaikutukset.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
 mikuuta 2003.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kauppa- ja teollisuusministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1074

L a k i**vakuutetun sairausvakuutusmaksun, työnantajan sairausvakuutusmaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun suuruudesta annetun lain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan vakuutetun sairausvakuutusmaksun, työnantajan sairausvakuutusmaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun suuruudesta 13 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1206/2001) 3 § sekä

muutetaan väliaikaisesti 4 § seuraavasti:

4 §

Työnantajan sairausvakuutusmaksu

Työnantajan sairausvakuutusmaksu suoritetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain (366/1963) 1 §:n 1 momentissa tarkoitetun palkan ja työtulon perusteella. Maksun suuruus on:

1) yksityisellä työnantajalla sekä sellaisella valtion liikelaitoksella, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia (627/1987), 1,614 prosenttia;

2) kunnalla ja kuntayhtymällä sekä kunnallisella liikelaitoksella 1,614 prosenttia;

3) evankelis-luterilaisella kirkolla sekä sen seurakunnalla ja seurakuntayhtymällä 1,614 prosenttia;

4) ortodoksisella kirkkokunnalla ja sen seurakunnalla 1,614 prosenttia;

5) Ahvenanmaan maakunnalla 2,864 prosenttia; ja

6) valtiolla ja sen laitoksella 2,864 prosenttia.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Lain 4 §:ää sovelletaan kuitenkin vain vuosina 2003—2005 maksettavan palkan ja työtulon perusteella suoritettaviin työnantajan sairausvakuutusmaksuihin.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1075

Laki**sairausvakuutuslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/1963) 14 §:n 1 momentti ja sen edellä oleva väliotsikko, 21 §:n 1, 3 ja 4 momentti, 22 §:n 5 momentti, 23 §:n 2—4 momentti, 23 a § ja 30 §:n 3 momentin 2 a ja 2 b kohta sekä 5 ja 6 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 14 §:n 1 momentti ja 22 §:n 5 momentti laissa 1500/1995, 14 §:n edellä oleva väliotsikko ja 30 §:n 6 momentti laissa 1192/1990, 21 §:n 1 momentti ja 30 §:n 3 momentin 2 b kohta laissa 1324/1990, 21 §:n 3 momentti laissa 1501/1994, 21 §:n 4 momentti sekä 23 §:n 2 ja 4 momentti laissa 1210/1996, 23 §:n 3 momentti ja 30 §:n 3 momentin 2 a kohta laissa 892/2000, 23 a § laeissa 32/1985 ja 458/1986 sekä 30 §:n 5 momentti laissa 832/1996, sekä

lisätään 21 §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa laeissa 1324/1990, 1501/1994 ja 1210/1996, uusi 5 momentti, sekä 22 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 1500/1995 ja laissa 640/2001, uusi 5 momentti, jolloin muutettu 5 momentti siirtyy 6 momentiksi, seuraavasti:

Päiväraha, äitiys-, isyys- ja vanhempainraha sekä osittainen vanhempainraha, erityisäitiysraha sekä erityishoitoraha

14 §

Sairaudesta johtuvan työkyvyttömyyden aiheuttaman ansionmenetyksen korvaamiseksi suoritetaan päivärahaa sekä raskauden ja synnytyksen johdosta äitiysrahaa ja lapsen tai ottolapsen hoidon johdosta isyys- ja vanhempainrahaa sekä osittaista vanhempainrahaa, sikiön kehitykselle tai raskaudelle aiheutuvan vaaran johdosta erityisäitiysrahaa sekä sairaan lapsen hoitoon ja kuntoutukseen osallistumisen johdosta erityishoitoraha.

21 §

Äitiys-, isyys- ja vanhempainrahaan sekä osittaiseen vanhempainrahaan on oikeus vakuutetulla, joka on asunut Suomessa vähintään 180 päivää välittömästi ennen laskettua synnytysaikaa tai 5 momentissa tarkoitetun lapsen hoitoon ottamista.

Oikeus saada isyys- ja vanhempainrahaa on lapsen isällä, joka osallistuu lapsen hoitoon eikä ole ansiotyössä tai muussa kodin ulkopuolella suoritettavassa työssä. Osittaiseen vanhempainrahaan lapsen isällä on kuitenkin oikeus 4 momentin mukaisesti osa-aikatyötä tehdessään. Tätä lakia sovelletaan lapsen isään, joka on avioliitossa lapsen äidin kanssa

eikä asu välien rikkoutumisen vuoksi hänestä erillään, sekä vakuutettuun, joka avioliittoa solmimatta jatkuvasti elää lapsen äidin kanssa yhteisessä taloudessa avioliitonomaisissa olosuhteissa. Jos äiti ei osallistu lapsen hoitoon, isällä on lapsen hoidosta vastatessaan oikeus vanhempainrahaan, vaikka äiti ja isä eivät enää elä yhteisessä taloudessa.

Tämän pykälän 2, 3 ja 5 momentissa tarkoitettut vakuutetut voivat keskenään sopimallaan tavalla jakaa vanhempainrahaoikeuden siten, että heillä molemmilla on samanaikaisesti oikeus osittaiseen vanhempainrahaan. Osittaiseen vanhempainrahaan on oikeus, jos lapsen äiti ja isä ovat kumpikin sopineet työnantajansa kanssa osa-aikatyöstä vanhempainrahakaudella siten, että kummankin työaika ja palkka on 40—60 prosenttia alalla sovellettavasta kokoaikaisen työntekijän enimmäistyöajasta ja kokoaikatyön palkasta. Sopimus osa-aikatyöstä on tehtävä vähintään kahden kuukauden jaksoksi kerrallaan. Yrittäjän oikeus osittaiseen vanhempainrahaan edellyttää, että omassa yrityksessä tehty työ vähenee 40—60 prosenttiin aiemmasta vähintään kahden kuukauden ajaksi. Osittaisen vanhempainrahan saamisen edellytyksenä on, että vanhemmat hoitavat lastaan itse.

Oikeus saada vanhempainrahaa ja osittaista vanhempainrahaa 4 momentin mukaisesti osa-aikatyötä tehtäessä on myös sellaisella vakuutetulla, joka on ottanut hoitoonsa seitsemää vuotta nuoremman lapsen tarkoituksenaan ottaa hänet ottolapsekseen edellyttäen, että vakuutettu osallistuu lapsen hoitoon eikä ole vanhempainrahakauden aikana ansiotyössä tai muussa kodin ulkopuolella suoritettavassa työssä. Tätä oikeutta ei ole kuitenkaan sellaisella vakuutetulla, joka on ottanut ottolapsekseen vuotta vanhemman lapsen ja on avioliitossa tai avioliittoa solmimatta elää ottolapseksi otettavan lapsen vanhemman tai ottovanhemman kanssa yhteisessä taloudessa avioliitonomaisissa olosuhteissa. Vanhempainrahaan tai osittaiseen vanhempainrahaan oikeutetulla isällä on vastaavasti oikeus isyyysrahaan.

22 §

Lain 21 §:n 4 momentissa tarkoitettun osit-

taisen vanhempainrahan määrä on puolet 1 momentissa säädetystä määrästä.

Vakuutetulle, joka saa vanhuuseläkettä tai varhennettua vanhuuseläkettä, työttömyyseläkettä tai täyttää työkyvyttömyyseläkettä kansaneläkelain 22 §:n 1 momentin, työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa mainittujen säännösten tai määräysten, liikennevakuutuslain (279/1959) tai tapaturmavakuutuslain (608/1948) perusteella, suoritetaan äitiys-, isyys- ja vanhempainraha 1 momentissa tarkoitettun vähimmäismäärän suuruisena.

23 §

Vanhempainrahaa suoritetaan äitiysrahakauden päättymisestä lukien lapsen äidille tai isälle, kunnes äitiysrahakauden alkamisesta on ensimmäinen suorituspäivä mukaan lukien kulunut 263 arkipäivää. Kun lapsia on syntynyt samalla kertaa useampia kuin yksi, vanhempainrahan suorittamisaikaa pidennetään 60 arkipäivällä kutakin yhtä useampaa lasta kohti. Pidennys voidaan suorittaa myös äitiys- tai vanhempainrahakauden aikana. Jos äitiysrahakausi on 1 momentin mukaisesti alkanut aikaisemmin kuin 30 arkipäivää ennen laskettua synnytyisaikaa, vanhempainrahan suorittamisaikaa pidennetään niin monella arkipäivällä kuin äitiysrahakausi on alkanut 30 arkipäivää aikaisemmalla ajalta.

Edellä 21 §:n 3 momentissa tarkoitettulla vakuutetulla on oikeus yhteensä 18 arkipäivältä suoritettavaan isyyysrahaan joko äitiys- tai vanhempainrahakaudella siten, että isyyysrahaa voidaan suorittaa enintään neljältä yhdenjaksoiselta kaudelta. Mikäli isälle on suoritettu 21 §:n 3 momentissa tarkoitettua vanhempainrahaa tai 21 §:n 4 momentissa tarkoitettua osittaista vanhempainrahaa vähintään viimeiset vanhempainrahakauden 12 arkipäivää yhdenjaksoisesti, hänellä on lisäksi oikeus yhteen enintään 12 arkipäivältä suoritettavaan yhdenjaksoiseen isyyysrahakautteen välittömästi vanhempainrahakauden päätyttyä. Asevelvollisena vakinaisessa palveluksessa, aseettomana, reserviläisenä tai nostoväkeen kuuluvana puolustusvoimien palveluksessa taikka siviilipalvelusmiehenä olevalle isälle suoritetaan samoin edellytyksin isyyysrahaa loman tai isyyysvapaan ajalta. Isyyysraha on tällöin 22 §:n 1 momentissa tarkoitettun vähimmäispäivärahan suuruinen.

Ottolapsen hoidon johdosta suoritetaan vanhempainrahaa tai osittaista vanhempainrahaa 21 §:n 5 momentissa tarkoitettulle vakuutetulle tai hänen puolisolleen jokaiselta arkipäivältä, jonka hoito jatkuu, kunnes lapsen syntymästä on kulunut 234 arkipäivää, kuitenkin vähintään 180 arkipäivältä. Kun ottolapseksi on samanaikaisesti otettu yhtä useampi lapsi, vanhempainrahan suorittamisaikaa pidennetään 60 arkipäivällä kutakin yhtä useampaa lasta kohti. Pidennys voidaan suorittaa myös vanhempainrahakauden aikana. Edellä 21 §:n 5 momentissa tarkoitettulla vakuutetulla on oikeus yhteensä 18 arkipäivältä suoritettavaan isyysrahaan vanhempainrahakaudella siten, että isyysrahaa voidaan suorittaa enintään neljältä yhdenjaksoiselta kaudelta. Mikäli vakuutetulle on suoritettu 21 §:n 4 momentissa tarkoitettua osittaista vanhempainrahaa tai 21 §:n 5 momentissa tarkoitettua vanhempainrahaa vähintään viimeiset 12 arkipäivää yhdenjaksoisesti, hänellä on lisäksi oikeus enintään 12 arkipäivältä suoritettavaan isyysrahaan välittömästi vanhempainrahakauden päätyttyä.

23 a §

Jos lapsen äiti tulee äitiysrahan suorittamisaikana sairauden johdosta kykenemättömäksi hoitamaan lastaan siten, että hänen sairautensa jatkuu 19 §:n 1 momentissa säädetyn määräajan jälkeenkin, maksetaan isälle, joka hoitaa lasta ja vastaa lapsen huollosta eikä ole ansiotyössä tai muussa kodin ulkopuolella suoritettavassa työssä, 23 §:stä poiketen vanhempainrahaa. Vanhempainrahaa voidaan maksaa isälle äitiysrahakaudella enintään niin monelta arkipäivältä kuin äitiysrahaa on jäänyt äidille suorittamatta sellaisen sairauden vuoksi, jonka johdosta äiti on kykenemätön hoitamaan lastaan.

Jos lapsen äiti kuolee äitiys- ja vanhempainrahan suorittamisaikana, maksetaan isälle, joka hoitaa lasta ja vastaa lapsen huollosta, 23 §:stä poiketen vanhempainrahaa. Vanhempainrahaa maksetaan enintään niin monelta arkipäivältä kuin äitiys- ja vanhempainrahaa on jäänyt äidin kuoleman johdosta suorittamatta.

Jos isä on ansiotyössä tai muussa kodin ulkopuolella suoritettavassa työssä, hänelle

suoritettavan vanhempainrahan määrä on 2 momentissa tarkoitettulta ajalta vähimmäispäivärahan suuruinen. Jos lapsen isä 2 momentissa tarkoitettussa tilanteessa ei hoida lasta eikä vastaa lapsen huollosta, vanhempainraha suoritetaan muulle lapsen huollosta vastaavalle vakuutetulle, johon tällöin sovelletaan, mitä edellä säädetään lapsen isästä.

Edellä 1 ja 2 momentissa mainittua vanhempainrahaa ja päivärahaa ei makseta vakuutetulle samalta ajalta.

Mitä tässä pykälässä säädetään äidistä ja isästä, sovelletaan myös ottoäitiin ja ottoisään.

30 §

Tämän lain mukaisia etuuksia on haettava:

2 a) isyysrahaa viimeistään kahden kuukauden kuluessa vanhempainrahakauden päättymisestä;

2 b) vanhempainrahaa ja osittaista vanhempainrahaa viimeistään kuukautta ennen sitä päivää, josta alkaen sitä halutaan saada;

Jollei synnyttäjä ole käynyt lääkärin suorittamassa jälkitarkastuksessa aikaisintaan viisi ja viimeistään kaksitoista viikkoa synnytyksen jälkeen, oikeutta vanhempainrahaan tai osittaiseen vanhempainrahaan ei ole, ellei kansaneläkelaitos erityisistä syistä toisin päättää. Tarkemmat säännökset jälkitarkastuksesta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Jollei myönnettyä päivärahaa tai äitiys-, isyys- tai vanhempainrahaa taikka osittaista vanhempainrahaa, erityisäitiysrahaa taikka erityishoitorahaa ole nostettu kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun se on ollut vakuutetun nostettavissa, taikka maksettavaksi myönnettyä korvausta sairauden tai raskauden tai synnytyksen aiheuttamista kustannuksista kuuden kuukauden kuluessa sen myöntämisestä, on oikeus etuuteen menetetty, jollei erityisestä syystä katsota kohtuulliseksi toisin päättää.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Lakia sovelletaan äitiys- ja vanhempainrahaan sekä osittaiseen vanhempainrahaan, jos oikeus äitiysrahaan alkaa lain tultua voimaan.

Lakia sovelletaan isyysrahaan, jos ensimmäinen kyseisestä lapsesta johtuva isyysrahakausi alkaa lain tultua voimaan.

Lakia sovelletaan kuitenkin lain 23 §:n 3 ja 4 momentissa tarkoitettuun vanhempainrahakauden jälkeen välittömästi suoritettavaan

isyysrahaan, jos vanhempainrahakausi päättyy lain tultua voimaan.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1076

L a k i

työsopimuslain 4 luvun 2 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 26 päivänä tammikuuta 2001 annetun työsopimuslain (55/2001) 4 luvun 2 §:n
otsikko ja
lisätään 4 luvun 2 §:ään uusi 2 ja 3 momentti seuraavasti:

2 §

*Työnteke äitiys- ja vanhempainrahakauden
aikana*

Työnantaja ja työntekijä voivat sopia osa-aikatyöstä ja sen ehdoista sairausvakuutuslain 23 §:n 2 momentissa säädetyn vanhempainrahakauden aikana. Työntekijän oikeudesta osittaiseen vanhempainrahaan säädetään sairausvakuutuslain 21 §:n 4 momentissa.

Osa-aikatyön keskeyttämisestä sekä ehtojen muuttamisesta on sovittava. Jos sopimukseen ei päästä, työntekijällä on oikeus perustellusta syystä keskeyttää osa-aikatyö sekä palata joko tämän luvun 1 §:ssä tarkoitetulle vanhempainvapaalle tai noudattamaan aikaisempaa työaikaansa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1077

L a k i**lasten päivähoidosta annetun lain 11 a §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 19 päivänä tammikuuta 1973 lasten päivähoidosta annetun lain (36/1973) 11 a §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 881/2002, seuraavasti:

11 a §

Sen lisäksi, mitä 11 §:ssä säädetään, kunnan on huolehdittava siitä, että lapsen vanhemmat tai muut huoltajat voivat saada lapselle kunnan järjestämän 1 §:n 2 tai 3 momentissa tarkoitetun päivähoitopaikan sen ajan päätyttyä, jolta voidaan suorittaa sairausvakuutuslaissa (364/1963) tarkoitettua äitiys-, isyys- ja vanhempainrahaa tai osittaista vanhempainrahaa, taikka vanhempainrahakauden päätyttyä välittömästi pidetyn isyysrahakauden jälkeen, ja että lapsi voi olla päivähoidossa siihen saakka, kunnes hän siirtyy perusopetuslaissa tarkoitettuna oppivelvollisena perusopetukseen. Päivähoitoa on kuitenkin järjestettävä osa-aikaisesti, kun lap-

si ennen perusopetuslaissa tarkoitettua oppivelvollisuus-ikää osallistuu perusopetuslain mukaiseen esiopetukseen tai kun lapsi perusopetuslain 25 §:n 2 momentin mukaisesti aloittaa perusopetuksen vuotta saman pykälän 1 momentissa säädettyä aikaisemmin. Päivähoitoa on mahdollisuuksien mukaan järjestettävä lapsen vanhempien tai muiden huoltajien toivomassa muodossa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1078

Laki**lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä joulukuuta 1996 lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetun lain (1128/1996) 4 §:n 5 momentti, 6 §:n 2 momentti ja 13 §:n 3 momentti seuraavasti:

4 §

Hoitoraha

Kotihoidon tuen hoitorahana maksetaan ajalta, jolta perheellä on oikeus saada sairausvakuutuslain (364/1963) mukaista erityisäitiys-, äitiys- tai vanhempainrahaa tai osittaista vanhempainrahaa taikka isyysrahaa välittömästi vanhempainrahakauden päätyttyä pidettävältä isyysrahakaudelta, kuitenkin vain perheen hoitorahaan oikeuttavista lapsista kulloinkin maksettavien kotihoidon tuen hoitorahojen yhteismäärän ja sairausvakuutuslain 22 §:n 1 tai 5 momentin mukaisen edellä mainitun etuuden erotus. Jos perheellä ei ole oikeutta erityisäitiys-, äitiys- tai vanhempainrahaan tai osittaiseen vanhempainrahaan, maksetaan kotihoidon tuen hoitorahana sairausvakuutuslain mukaisen edellä tarkoitetun ajan päättymiseen saakka perheen hoitorahaan oikeuttavista lapsista maksettavien kotihoidon tuen hoitorahojen ja sairausvakuutuslain 22 §:n 1 tai 5 momentissa tarkoitetun vähimmäismäärän erotus.

6 §

Hoitolisän määräytyminen

Jos kotihoidon tuen hoitolisää maksetaan sairausvakuutuslain mukaisen erityisäitiys-, äitiys- tai vanhempainrahakauden tai osittaisen vanhempainrahakauden taikka välittömästi vanhempainrahakauden päätyttyä pidettävän isyysrahakauden aikana, otetaan edellä mainitusta etuudesta tulona huomioon vain se osa, joka ylittää niiden kotihoidon tuen hoitorahojen yhteismäärän, joihin perhe kunnakin aikana on oikeutettu.

13 §

Osittainen hoitoraha

Osittaista hoitorahaa ei makseta ajalta, jolta perheellä on oikeus saada äitiys-, isyys- ja vanhempainrahaa tai osittaista vanhempainrahaa. Jos perheellä ei ole oikeutta äitiys-, isyys- tai vanhempainrahaan taikka osittai-

seen vanhempainrahaan, tukea ei kuitenkaan makseta ennen kuin sairausvakuutuslain mukainen edellä tarkoitettu aika on päättynyt. Tukea ei myöskään makseta erityisäitiysrahan maksamisajalta.

— — — — —
—————

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1079

L a k i**vanhempainpäiväraha-ajalta suoritettavien vuosilomakustannusten korvaamisesta
työnantajalle annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä maaliskuuta 1994 vanhempainpäiväraha-ajalta suoritettavien vuosilomakustannusten korvaamisesta työnantajille annetun lain (238/1994) 1 §, 2 §:n 3 momentti ja 3 § seuraavasti:

1 §

Jos työnantaja on velvollinen maksamaan työntekijälle vuosilomapalkkaa tai lomakorvausta siltä ajalta, jolta työntekijä olematta työssä on saanut erityisäitiys-, äitiys-, isyys- tai vanhempainrahaa, työnantajalla on oikeus saada korvausta sairausvakuutusjärjestelmästä siten kuin tässä laissa säädetään. Työnantajalla on oikeus korvaukseen edellä mainituilla edellytyksillä myös silloin, kun työntekijä on vanhempainvapaalla, mutta saa osittaista vanhempainrahaa tehden osa-aikatyötä toiselle työnantajalle. Tätä lakia sovelletaan myös virkasuhteeseen.

2 §

Korvaus on päivää kohden työntekijälle vuosiloman kertymisajalta maksetun erityisäitiys-, äitiys-, isyys- ja vanhempainrahan suuruinen. Erityisäitiys-, äitiys-, isyys- tai

vanhempainrahan määrän vaihdeltaessa 1 momentissa tarkoitetun kalenterikuukauden aikana korvaus on keskimääräisen, edellä mainitun etuuden suuruinen. Korvausta ei makseta enempää kuin se määrä, minkä työnantaja on ollut velvollinen maksamaan vuosilomapalkkana tai lomakorvauksena.

3 §

Korvausta on haettava Kansaneläkelaitokselta. Korvaus maksetaan jälkikäteen erityisäitiys-, äitiys-, isyys- ja vanhempainrahakauden päätyttyä. Korvausta suoritetaan myös niistä työntekijälle kertyneistä vuosilomapäivistä, jotka työntekijä on säästänyt vuosilomalain (272/1973) 4 a §:n mukaisesti pidettäväksi myöhemmin säästövapaana.

Korvausta haetaan kuuden kuukauden kuluessa vanhempainpäivärahakauden päättymisestä. Korvauksen hakemisessa, maksamisessa ja muutoksenhaussa menetellään siten

N:o 1079

kuin sairausvakuutuslaissa (364/1963) säädetään työnantajan oikeudesta saada korvausta maksamastaan palkasta.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*